

vaskning og mange andre ting. De grupper er kommet op at toppes internt og indbyrdes om, hvem der skal have hvilke territorier. Det er altså nogle, som i forvejen er kriminelle, stærkt kriminelle, så vi er langt, langt efter det punkt, hvor man taler forebyggelse. Vi skal stadig væk tale forebyggelse, selvfølgelig skal vi det, men den situation, der er i øjeblikket, er man altså nødt til at tage helt anderledes hårdt fat på. Det er ganske enkelt uacceptabelt med skyderi i gaderne, og derfor er det vigtigt, at vi får det stoppet.

Så må man spørge sig selv: Hvem kan stoppe det? Er det fru Line Barfod? Er det fru Karina Lorentzen? Er der andre retsordførere, der kan stoppe det her? Hvem kan stoppe det? Hvad kan vi lære af historien? Det er jo heller ikke første gang, det sker. Det lyder, som om det her er sådan noget helt nyt noget, der sker i Danmark. Det er det overhovedet ikke, overhovedet ikke. Det er sket før, og hvem har løst problemerne gennem historien? Når vi kigger tilbage 30 år, 20 år, 10 år: Hvem løste problemerne? Det gjorde politiet.

Det er politiet, der er ansat til at løse de her opgaver. Når først det buldrer løs mellem nogle stærkt kriminelle, der ikke kan lade hinanden være i fred, så er det politiet, der skal løse opgaven. De er de eneste rigtige til at gøre det. Hvad skal vi så som lovgivere? Ja, vi skal sørge for, at lovgrundlaget er i orden sådan, at politiet rent faktisk kan udføre den her opgave. Derfor lavede man jo rockerloven, og da man opdagede, at det ikke kun var rockerbander, der rendte rundt og hadede hinanden, det var også kriminelle indvandrerbander, så udvidede man den lov til at gælde for alle former for kriminelle bander. Man har styrket efterforskningen, man har indført visitationszoner, man har skærpet straffene for overtrædelse af våbenlovgivningen. Vi har sørget for, at Nationalt Efterforskningscenter og Politiets Efterretningstjeneste kan samarbejde på det her punkt, og det er jo noget af det, der virkelig har båret frugt. Vi ser et samarbejde mellem politi og skattemyndigheder for også at angribe fra den side. Vi har sørget for, at der er blevet lavet vidnebeskyttelseprogrammer og indførelse af mulighed for anonyme vidner, så der er nogle, der tør vidne mod de her stærkt kriminelle.

Så sagen er altså, at politiet tidligere har løst opgaven. Vi har oven i købet efter det sørget for at tilføre politiet yderligere såkaldte værktøjer og muligheder, og derfor har vi en stor tiltro til,

at politiet også nok skal løse opgaven den her gang. Det er vi helt overbevist om.

Men for nu at gøre det endnu nemmere for politiet, mener vi fra konservativ side, at der skal være en mulighed for, at man kan få en dommerkendelse til aflytningen af en person og ikke til specifikke telefonnumre, for de kriminelle kan skifte mobiltelefoner hurtigt, end man kan nå op til dommeren og få en ny dommerkendelse til et nyt telefonnummer. Derfor er det jo musens leg med katten. Det bør vi ændre og så sørge for, at når vi taler om grov organiseret kriminalitet, kan man få en kendelse på personen, så selv om personen vælger at skifte telefonen ud eller benytte en andens telefon, så kan man stadig væk aflytte. Selvfølgelig skal man kunne det.

Samtidig – og jeg synes også, der er nogle, der fuldstændig har glemt at læse nederst på vores forslag til vedtagelse – skal vi sikre en stærk kriminalpræventiv indsats for at undgå, at børn og unge kommer ud i kriminalitet, selvfølgelig skal vi det. Tingene kan ikke stå alene, det er en flersidig, og ved at der står i forslaget til vedtagelse, at vi skal sikre en stærk og kriminalpræventiv indsats, betyder det jo netop, at det er et område, vi er klar over der skal fokuseres på. Derfor kan vi fra konservativ side varmt anbefale det forslag til vedtagelse, som er fremsat af Venstre, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, De Konservative og Liberal Alliance.

Kl. 13:20

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Vi har et par korte bemærkninger, og den første er fra fru Line Barfod.

Kl. 13:20

Line Barfod (EL):

Det var jo en flot indledning, ordføreren kom med, med opremsningen af alle de mange, der laver et kæmpearbejde, som jo er mange andre end politiet. Politiet gør det rigtig godt, men der er rigtig mange andre, der også gør en stor indsats – helt enig. Derfor kan jeg heller ikke forstå, hvorfor hr. Tom Behnke så bagefter afviser, at vi har brug for netop at have en bred indsats, så vi inddrager mange forskellige og ikke kun ser på politiet. Men det afgørende er jo, om vi overhovedet siger, at her er et problem, og om det er et problem, vi skal gøre noget ved eller ej.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Tom Behnke, om han er enig i den udtalelse, som justitsministeren kom med til Politiken den 10. oktober i år. Jeg citerer: »Jeg tror, at danskerne skal til at vænne sig til, at vi er kommet ind i en tid, hvor der